

Nad Malou Skálou zněla u památníku radisty Čestmíra Šikoly válečná píseň Tipperary a po letech i československá hymna

15. 04. 2014 18:01

Za účasti asi tří stovek lidí a mnoha významných hostů v centru Malé Skály odhalili v neděli 13. dubna památník plukovníku Čestmíru Šikolovi. Slavnostní ceremoniál začal oblíbenou písní Čestmíra Šikoly Its a Long Way to Tipperary Jacka Judge a Harry Williamse složenou v roce 1912, kterou již o dva roky později zpívali britští vojáci v nadšení z prvních válečných tažení na Západní frontu. Zpívala se ovšem i ve Druhé světové válce a u nás v Československu po roce 1948 symbolizovala dálku cesty ke svobodě.

Přesně 70 let totiž v neděli 13. dubna uplynulo od výsadku skupiny Clay s vysílačkou Eva do oblasti pod Hostýnskými vrchy u obce Hostišová ve složení velitel četař aspirant **Antonín Bartoš**, šifrant četař aspirant **Jiří Štokman** a radiotelegrafista četař aspirant **Čestmír Šikola**.

Členem tohoto výsadku byl tedy maloskalský občan, československý voják a válečný hrdina, plukovník Ing. Čestmír Šikola, který se zařadil k vůbec nejúspěšnějším radistům výsadků II. světové války!

V úvodu vzpomínkové akce všechny pozdravil syn hrdiny Čestmír Šikola Mladší, **Marta Smolková** starostka obce Hostišová, nad níž parašutisté před 70 lety vyskočili z letadla nad Protektorátem Čechy a Morava, starosta obce Michal Rezler, hejtman LK Martin Půta a historik Eduard Stehlík.

„Můžeme být hrdí na to, že dnes můžeme vzpomínat na své hrdiny, kteří se v obci narodili, nebo zde žili. Jsou to armádní generál Alois Liška, jeden z nejúspěšnějších československých nočních stíhačů RAF Ladislav Bobek a právě Čestmír Šikola,“ připomněl Michal Rezler, starosta obce.

Obec Malá Skála se podle něj může pyšnit ale dalšími hrdiny, jež v době 2. světové války nesložili ruce do klína. **Armádního generála Aloise Lišku** připomíná pamětní deska na jeho rodném domě v Malé Skále – Zátorčí. Liška spojený s dělostřelectvem bojoval v první i druhé světové válce, kvůli perzekuci ze strany komunistů ale musel ze země utéct a v exilu žil až do

své smrti v roce 1977.

„Třetí se zatím své pocty u nás nedočkal. Byl to jeden z našich nejlepších stíhacích letců za druhé světové války, plukovník Ladislav Bobek,“ připomněl starosta s tím, že i jemu obec brzy vzdá poctu památníkem.

„Určitě si ho zaslouží,“ zdůraznil Michal Rezler.

Ladislav Bobek pocházející z Malé Skály – Vranové zemřel v roce 1981 ve věku 71 let. Také bojoval proti fašistům na západní frontě, od vězení za komunistického režimu ho zřejmě uchránil jeho špatný zdravotní stav – těžce onemocněl otevřenou tuberkulózou a trombózou v nohách.

Záštitu nad celou upomínkovou akcí na malé Skále převzal hejtman Libereckého kraje Martin Půta, který na setkání mimo jiné řekl: „Mám velkou radost, že kromě desítek pozvaných hostů z řad potomků výsadkářů či lidí, kteří jim za války pomáhali, sem našlo cestu i mnoho dalších. Je to výraz skutečnosti, že si vážíme a uvědomujeme si významné chvíle naší historie. Žijeme v době, kdy máme pocit relativního blahobytu a relativního míru. Možná bychom se ale měli víc dívat na temná mračna z východu a bedlivě sledovat, co se tam děje. Je smutnou skutečností, že jsme v posledních 20 letech v rámci šetření státního rozpočtu zanedbávali armádu asi víc, než je patrné a já bych chtěl položit takovou řečnickou otázku: Bude nás někdo bránit, pokud se nebudeme chtít bránit sami?“

Na setkání byli přítomní významní hosté, zástupci kraje i parlamentu a především rodin parašutistů. Z USA sem mj. dorazil i syn velitele paravýsadku Clay Antonína Bartoše, syn dalšího člena výsadku Jan Štokman, na místě byl také generál Jaroslav Klemeš, poslední žijící výsadkář československé zahraniční armády, člen paradesančního výsadku Platinum-Pewter, dále plukovník Eduard Stehlík, známý spisovatel z Vojenského historického ústavu, náměstkyně hejtmána LK Hana Maierová, radní LK Ivana Hujerová, senátor Jaroslav Zeman, starostové okolních obcí, legionáři a příslušníci veteránských a odbojových organizací, přátelé a známí Čestmíra Šikoly a příslušníci čestné Roty Nazdar! Všichni si na závěr slavnostního ceremoniálu poslechli nebo zazpívali původní československou hymnu

V průběhu vzpomínkové akce si účastníci hojně kupovali čerstvě vydanou **knihu Clay-Eva** ve vzpomínkách radisty skupiny a spolupracovníků (Č. Šikola, J. Pospíšil, B. Zicháčková, F. Straka, J. Fiala). Ruce Klemeše, Štokmana, Bartoše a Šikoly si dlouhou dobu neodpočaly při podpisech do desítek těchto knih.

Ke knize:

Československé MNO v Londýně předpokládalo, že se rok 1944 stane rozhodujícím pro porážku nacistického Německa. V případě povstání v českých zemích mohli sehrát rozhodující roli speciálně vycvičení příslušníci zahraniční armády. Z toho důvodu bylo zahájeno vysílání dalších paraskupin do protektorátu.

Úkolem paraskupiny CLAY bylo vybudovat zpravodajskou organizaci a udržovat

radiotelegrafické spojení se zpravodajským odborem MNO a podávat důležitá hlášení politického, hospodářského a vojenského charakteru z daného prostoru. Zpravodajci se při budování sítí pro svoji činnost opírali o statečné pomocníky. Skupina Clay své poslání splnila beze zbytku. Některé zprávy byly zásadního významu a dílem přispěly k porážce nacistické říše. Cena, kterou za to zaplatili spolupracovníci výsadkářů, však byla vysoká.

Publikace zachycuje autentické postřehy radisty skupiny Čestmíra Šikoly a věnuje se i trpkým osudům našich hrdinů v poválečné době. Novinkou oproti původnímu vydání této publikace, které připravil Jaroslav Pospíšil, je zařazení rozhovorů se spolupracovníky paraskupiny Clay Bohuslavou Zicháčkovou a Františkem Strakou, které vedl Jindřich Fiala.

Životopis: Čestmír Šikola se narodil 28. listopadu 1919 v Mukařově (okres Jablonec nad Nisou). Po maturitě na reálném gymnáziu studoval od roku 1937 chemii. 17. listopadu 1939 byl nacisty spolu s dalšími kolegy odvezen z koleje do ruzyňských kasáren, kde byl ztýrán a čekal na svůj další osud. Naštěstí nebyl poslán do koncentračního tábora, ale byl v malé skupince studentů, kteří byli propuštěni. To urychlilo jeho rozhodnutí emigrovat a vstoupit do československé zahraniční armády. 4. ledna 1940 odjel z Malé Skály, kde bydlel, do Slavičina na moravsko-slovenskou hranici. Přes ni se dostali na falešnou propustku. Už 6. ledna překročili hranici do Maďarska. Zde už známou cestou do Bejrútu, lodí do Marseille. Ve Francii v Adge byl 6. března přidělen k spojovací četě velitelské roty 2. pěšího pluku. Po ukončení bojů byl převezen lodí do Anglie. Po pobytu ve stanovém táboře v Cholmondeley byl zařazen ke spojovací četě II. pěšího praporu. V lednu 1941 nastoupil do školy pro důstojníky v záloze v Moreton Paddox. Počátkem roku 1942 se přihlásil k nasazení doma.

Po roce 1948, který tyto extrémní podmínky zázračně přežil místo poděkování byl zatčen, vězněn a mučen StB. I tyto útrapy přežil a žil poté v Malé Skále v Čechách. Čestné občanství obce Malá Skála mu bylo uděleno 25. února 1992. Stal se čestným občanem i Jablonce nad Nisou, Bystřice pod Hostýnem, Adge (Francie) a Hostišové. V roce 1997 byl vyznamenán Medailí Za hrdinství.

Zemřel 29. února 2008 ve věku 88 let v Malé Skále u Turnova (Liberce).